

متن پرسش

سلام علیکم: در زیارت جامعه کبیره پس از ذکر برخی مقامات شگفت انگیز حضرات معصومین (علیهم السلام) در جایی از زیارت می‌گوییم که (اشهد ان هذا سابق لکم فی ما مضی). سوالم این است: ۱. آیا اعمال و عبادات اهل بیت (ع) در کمال ایشان تاثیر داشته یعنی عبودیتشان برای قرب الهی بوده یا این عبادات را در اثر درک بالای خود از اسماء و صفات الهی انجام می‌داده اند؟ ۲. چه شد که معصومین (ع) شدند معصوم و ما نشدیم؟ یعنی ما همین که هستیم شدیم؟ ۳. چه شد که عده ای شیعه ۱۲ امامی هستند و خیلی ها نه؟ مثلاً در همین دوره فعلی یکی در ایران به دنیا می‌آید و به هرحال به او شیعه می‌گویند و دیگری در جای دیگر متولد می‌شود و لائیک می‌شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- عرایضی در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» در این باره شده است مبنی بر این که ائمه «عليهم السلام» با عبادات خود عصمت خود را حفظ می‌کنند و ما با عبادات خود به سوی عصمت حرکت می‌کنیم ۲- حضرت حق در علم خود می‌دانست که این بزرگان می‌توانند مأموریت نبوت و امامت را به خوبی انجام دهند ۳- بستگی به انتخاب خودشان دارد، حتی انتخاب قبل از تولد که در بحث «طیباً لَخَلَقْنَا وَطَهَارَةً لَانْفُسِنَا» در زیارت جامعه کبیره در این مورد عرایضی شده است.

موفق باشید